

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

מספר הקורס: 99-545-01

תאריך בחינה: 25/6/18

שאלון סגור

5

מס' מח': 5
שנת: תשע"ח סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1.1
קורס: 99545-01 הפשרה במשפט העברי

0010002281580000142651

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 96 = 1-97

תתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לבחן

1. עליך להבחן בחדל בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשינה בבחינה את הפצ'ר האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשינה/ה על הבחינה תעודת זהות וקרטס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט. נשים בהריון ובבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשינה/ה לצאת היציאה בליווי המשינה/ה ובהתאם לנהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לוועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשינה/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לבתים אחרים בכל עניין וזכר. בכל עניין פנה למשינה/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשינה/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשינה/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, לסגור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידית לפסילת הבחינה.

במהלך!

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תשע"ח סמסטר ק' מועד א
מס' קורס 9954501
מחלקה משפטים תאריך 25/06/18
המרצה ד"ר אריאל רובין
מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לבחן במשא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון, יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

אין כותב חתום סלולרי ואין להשתמש במכשירי טלפון. אין להשתמש במכשירי טלפון.

שאלון סגור לסריקה

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שימצאו ברשותו חומרי
עזר אסורים או יתפס בהענתקה
יענש בחומרה עד כדי הרחקתו
מהאוניברסיטה.

מבחן בקורס במשפט עברי
הפשרה במשפט העברי - 99-545-01

תשע"ח - מועד א'

הנחיות חשובות:

- א. קראו את כל השאלות בטרם תתחילו לענות. שימו לב לבחירה.
- ב. ארגנו את תשובתכם וענו רק על ששאלתם.
- ד. כל חומר עזר אסור בשימוש.
- ה. משך הבחינה שעתיים.
- ו. יש לכתוב כל תשובה בשורות המיועדות לכך. שורות נוספות או חריגה אל השוליים לא תיקרא. תשובה: דעו! אין צורך בכל השורות.
- ז. בעמוד האחרון יש תוספת מקום למקרה הצורך.

המשפט העברי
אמר על פסוק יצאנו מצרים בלילה הזה
הוא משפט עברי
שאלון סגור
לסריקה

בחירה: לפניכם שאלת חובה אחת של 40 נקודות.
לפניכם 5 שאלות של 20 נקודות עליכם לענות על 3 מהוכן.

בהצלחה, ד"ר איתי ליפשיץ

שאלה 1 - שאלת חובה 40 נקודות.

א. לפי דעתו של ר' שמעון בן מנסיא: ה"רגע הקובע" הוא כשהדיין יודע להיכן הדין נוטה. מה ההיגיון בכך ששלב זה נבחר על ידי ר' שמעון בן מנסיא להיות ה"רגע הקובע"? (10)

ב. ההלכה נפסקה שהרגע הקובע הוא "גמר הדין". המפרשים נחלקו כיצד להגדיר מונח זה ביחס לאיסור להציע פשרה לאחר "גמר דין". 1. הציגו את המחלוקת 2. איזו מהדעות נראית לכם מתיישבת יותר עם הטקסט של התלמוד. נמקו. 3. מה אילץ את הדעה החולקת לסטות מן הטקסט? (20)

ג. במאמר על הגבולות הדיוניים של הפשרה הוצעו מספר טעמים להסביר את האיסור להציע פשרה לאחר גמר הדין. הסבירו את החריג של ההיתר להצעת פשרה במקום שבועה לאחר גמר דין בהתאם לאחד הטעמים שהוצעו. (10)

ד. לפי ר' שמעון בן מנסיא, אם אין שדה טעם וטעם, תצטוו אל שני טעמים או יותר ואלו הן הדין נטוה לטוב ולרעה. רבן יוחנן בן זכאי כיוסד רב כל רבלי שטו תאז יוצא להין הדין טעה (הוציא לין וכו')

ה. טעם טעין יוצא לין הדין נטוה - אם לא ידעו קטוחי רבינו ומסביו, לא תצטוו אל שני טעמים ואלו הדין נטוה ואלו טעין יש אשמי אל אשמי (ישן און רשמי כרטיש שלם אריבא דא מין וסא קומי לין הדין טעה ← הדין לא יאשם כדר ונא, קיים רבין רמיה אשמי בשלם אריבא דא מין "ונגעי לך" לין רבנה דקנא (ישן וקלדין אטמור) ← הדין נטוה ונא אטמוריה לרבין, טעם אש מנפ מרבהני שטא און אטמור לטעם לין הדין טעין אשמי וטעמה.

סברתו של ר' שמעון בן מנסיא
הוא שיש להבחין בין טעמים
לשאלות

הטקסט
הינו "ואי"
לרובין
הש"ח מפרש
במובני
2

38
40

ואם אחר כך שלם, שוקדים למה הוא עדין לא ימיר רבין.

(3) הבינה שמעבר סגור מן התקופה שהופיע בהחלט "ימיר רבין" ופרש לאו כלכלה סגור מן שנתאר תיאור הוועדה (צדק) למעשה, הלא הוא ~~הרבין~~ הרבין הרחיק קרואי לאין הרבין (נסתה) היא מכיוון שהקטנו את רשיו על כך שהיא קמילא לאחר ימיר רבין הרבין נחיים אה גסקוין, ואינו יסור להציע גמרה קמור סתמה וקנויה - מחק לנו סאל עד שיבדוק והתפוסונו סגור מלמעלה ירצה להקטן אחרים הרבין שנתאר או כדור אחר למעשה - והיא למעשה למעשה של "ימיר רבין" אין משמעות - כיולו לא היה ברור דכלל להקטין את המון שבו מוגה להציע (שורה).

ימיר רבין לא ע"י ק שס ימיר מרב שבו ימיר שבו ימיר שבו ימיר שבו ימיר רבין, אפי"ן רבין, אלא להציע גמרה מכלון שהוא מוסר כי טעה קבן (ואין מופה לאטלס רבין גמרה - ימיר רבין).
אין שאמרה לצדדים נאן פסק דין יש ירבו לסיים אלא המסור דעמדה בה אלא קימיר, והיא ^{סגור} ~~"ימיר רבין"~~ והקטנה של הצעה בעדה היא מורג.

קראול, אפי"ן גמרה, קטל שסו רבין ככר ופדו לקבול לאין הרבין נוטה לאלו צדדים רמון בערה לצדדים הוא למעשה גמרה שנתלה - נקן הרבין ~~הלא~~ אלא לא היה מביא למעשה אה (יהיו רבין, שהוא לכא, וכן נמיר מומר שקרע להפך יוגר לאין הרבין, נוה-למעשה יש ימיר רבין גמרה שהוא קינאלק ולכך-גמרה אפילו רבין מציב רבין להציע גמרה למי שיקרי ש רבין.

(4) המעשים ימיר להציע גמרה לאחר ימיר רבין - סילוב רבין (סגור רבין), למעשה הרבין (ווססיה).

אם נחשבים את הריבוי עם גמרה דמילא שגמרה לאחר ימיר רבין - לסייג גמרה - "ימיר רבין" מוקד על כך שפסק נסור אלא להוציא לצדדים - שהפך ככר ימיר אה קמיר ימיר רבין שקרא למעשה יש אפוד שלק לפני זמן לרוא נמשק שיהפכו ל"ימיר רבין" והיא היגר הפסק אפילו אפילו מרני.

הפסק נוסף אחר שגמרה, שכל מומר המכונה המכונה מומר מומר מומר העדי - קרא להמירי הימיר משה. בלול, המתקדד המהפך אפילו ~~הוא~~ אפילו מוצע פניה לאמר גמיר רבין מדינה אה פניה משקלים אדכיים (שלא וצדקן) אלא משקלים של הוגר שקדסה - וכן הרבנה של איסור להציע גמרה אחי "ימיר רבין" - אלא אה מלה סגור]

2. ביחס למחלוקת התנאים על מעמדה של הפשרה במשפט העברי ביחס לדין (מצוה או איסור). ישנן שתי דרכים להגדיר את הביצוע/פשרה במשפט העברי. 1. פסיקה על דרך הפשרה (להלן א). 2. פשרה שמשמעותה הבאת הצדדים לסיום הסכסוך בהסכמה (להלן ב). [ובמילים אחרות (א, ב) כוונתי לשני הסעיפים של סעיף 79א לחוק בתי המשפט הישראלי].

הסבירו את העמדות של רבי יהושע בן קרחה ור' אליעזר במחלוקתם, לפי כל אחת מהגדרות הנ"ל. ^{במילים} ~~כפי~~ ^{כפי} שאתם רואים? ^{אולם הינוש יוסף?}

2. חוקר התורה נ"ש 79א (כא) - הפקדון על פיך הנהנה.

מחבר המשפטים כן שהפיקים לענין שאם הכתוב לא ישיב את הכסף, ישיב את הריב, כי כן נהנה, אלא-

לפי מה שכתבנו (אין גמול מזה, מ'מק), ומכיוון שיש להבין את הפקדון על פיך כפי שהבנתו לפרש.

כ"כ - "מצוה לא ישיב" - הכסף איך שכתב יתר מה שהצדדים ישיבו, וכן כן על פיך הפשרה, אף שישיב וישיב.

ע"פ ר' הכהן המורה (פ"ק תורה) - אף על פי שהחוב לא ישיב את הכסף, אלא ישלם את הריב.

הוא ישיב את הכסף וישיב את הריב, וכן כן. ~~הוא ישיב את הכסף~~ - כי הריב הוא חוב.

הפיקים מהם כן, שיש שיהיה להם משנת הדין. ^{אף על פי} שיש להם חוב, אלא שיש להם חוב.

בין - ואם חזק הדין בשיב, הוא אף אין להשיב עליו אלא שיש להשיב את הריב, כי

אם הוא מביא דין מורה - שיש להשיב את הכסף והריב, אלא שיש להשיב את הכסף והריב.

אם הוא מביא דין מורה - שיש להשיב את הכסף והריב, אלא שיש להשיב את הכסף והריב.

הפיקים נ"ש 79א (כא) - (כ) - הפקדון על פיך הנהנה, כי כן נהנה, אלא-

הוא ישיב את הכסף וישיב את הריב, וכן כן. ~~הוא ישיב את הכסף~~ - כי הריב הוא חוב.

הוא ישיב את הכסף וישיב את הריב, וכן כן. ~~הוא ישיב את הכסף~~ - כי הריב הוא חוב.

הוא ישיב את הכסף וישיב את הריב, וכן כן. ~~הוא ישיב את הכסף~~ - כי הריב הוא חוב.

הוא ישיב את הכסף וישיב את הריב, וכן כן. ~~הוא ישיב את הכסף~~ - כי הריב הוא חוב.

3. בתלמוד הירושלמי מסופר על תנאים שנמענו מלדון דין תורה ואף שמחו על כך שבתקופתם "ניטלו (ולפי נוסחה אחרת 'בטלו') דיני ממונות".

א. הסבירו למה הכוונה "ניטלו דיני ממונות" או 'בטלו' - שליו? ^{הוא ישיב את הכסף}

ב. כיצד יסביר ד"ר איתי ליפשיץ את הסיפור על גדולי התנאים שנהגו בצורה כה מזוהה. ^{הוא ישיב את הכסף}

ג. מהו ההסבר להתנהגותו של רבי עקיבא המובאת באותו סיפור כניגוד לתנאים האחרים: "רבי עקיבא כד הוה בר נש אזל בעי מידון קומיה הוה אמר ליה הוו יודעין לפני מי אתם עומדין לפני מי שאמר והיה העולם שנאמר ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יי ולא לפני עקיבה בן יוסף."

תרגום ועריכה שלי: רבי עקיבא, כשבנאדם בא לדון לפניו היה אומר לו (להם) "הוו יודעים לפני מי אתם עומדים - לפני מי שאמר והיה העולם ולא לפני עקיבא בין יוסף. שנאמר (דברים יט ז) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני הו"

דיו קרוב, אלא החוק, חיה למה אשכנזי.

—

5. (20 נקודות)

א. נניח שלמחלוקת המשפטית, שהתעוררה בין הצדדים לסכסוך, יש תשובה ברורה וחד משמעית בדיון המהותי של המשפט העברי. האם ההנחה הזו כשלעצמה, תגרום לנו לחשוב שזהו מקרה שלא ראוי לקדם בו פשרה. הסבירו. ^{מה המשפט באותו מקרה דין זה?}

ב. בכיתת מחוננים ברעננה לומדים ילדים דתיים וחילוניים יחדיו. במסיבת הסיום הוצבה תמונה מפורסמת של לאונרדו דה וינצ'י שבה מצוייר גוף האדם עירום כיום היוולדו כולל איבר מינו. בין ההורים של שתי קבוצות התלמידים התפתח קונפליקט לגבי הצבת יצירת האומנות בכיתת המטיבה. החילוניים ראו בזה אומנות נקיה מצד אחד ומחלת נפש מצד שני לראות בכך פרונוגרפיה. הדתיים ראו בזה חוסר צניעות ופגיעה בערכים חנוכיים בסיסיים. הציעו שתי הצעות פשרה. א. משפט ושלוש. ב. משפט וצדקה. ^(לשם מראה דתין)

6. האם "מצוה לבצוע" פירושו להטיל פשרה בבפיה או שהכוונה להליך של "ביצוע" שהסכמת הצדדים היא תנאי לו. כתשובתכם התייחסו למחלוקת העכשווית בין חוקרי המשפט העברי ובנימוקים שכל אחד מהם מביא לשיטתו. התייחסו לסוגיה שלמדנו בכיתה לגבי "אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו" (בעיתו=רצונכם). התייחסו גם לערכים שעליהם מבוססת הפשרה במשפט העברי (20 נקודות)

היא נוספת- לומר, סתם היא כמות מסוימת שהיא אולי לא רצויה. הוא סוגי פ (האחרונים שלו מוסר)

המשפט שלפניה, נשן ריבוי איך שצורה (למטה) להוציא, והדבר "ממנו" קצת יותר על רצון כי קיצוץ (למטה)

(כמה) הוא חסד, והדבר אלהלכה היא אלהל. והאחרון של זה הוא שאמר "אי דינא בעיתו אי פשרה בעיתו" הוא למעשה איך שמונה "קמחיה" להוציא הוא משהו להוציא מהם דבר אחד ויש להם משהו אחר

הוא קצת יותר מזה, אבל יש לו משהו אחר. (הוא משהו אחר) הוא משהו אחר מזה. הוא משהו אחר מזה. הוא משהו אחר מזה. הוא משהו אחר מזה.

אם לא קיצוץ הוא לא יעבוד. אולי יעבוד, אבל זה יעבוד. אולי יעבוד, אבל זה יעבוד. אולי יעבוד, אבל זה יעבוד.

הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ.

הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ.

הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ.

הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ. הוא לא קיצוץ.

האם זה אולי אומר...
ישנה...
אולי...

20
11

הוא לא קיצוץ

תוספת מקום למקרה הצורך. (אבל באמת שאין צורך להשתמש)

המבחן האמיתי הוא זה שבו אנו נותנים לעצמנו את הציון. בהצלחה.

